

НИШ,
јануара,
1982. год.

Русомир Д. Арсић

ИЗ ЦИКЛУСА ТРЕНУТАК ПРЕД СВЕТОМ

БУЛКА

Извори у нама
Песму лепоте
Ватрене очи
Надошлих
        дана
Мелемно расте
Пољем шареним
Смејући се
Цветном бојом
Са усана

ИСТИНА О МОМ КРАЈУ

оцу Душану и мајци Верици

Мој крај је диван
        питом

Пун извора
Пун извора

Једна се река
        само

У њега улива
Али повремено
        ретко
        никада
        никада
никада најчешће

СЕЛО

Дрво у небо укопано
Дању крај Сунца
Ноћу крај Месеца

Букне ли огањ
Гране нападају
Листови изгоре

Стабло у небо
Остаје укопано
Дању крај Сунца
Ноћу крај Месеца

ЛИСТ

Падне и падне
                  време
Светлост једне
                  висине
Поглед навикнут
                  на одлажење
И реч која се рађа
                  са пролећем
А умире са зимом
                  и људима

КАМЕН

Потпун је тек сам
Обликован у
                  сопствену сенку
                  ћутања
Временом окренут
                  себи
Лицем простору испод
Што се продужава у
                  пролазност
                  и сенку
Која се назире тек после
                  свих нестајања
И упорног понављања
                  ничега

ГРОЗД

Светлост је у њему
И моји дани
Злато јесени
И сва моја љубав
Од свега што је његово
                  осмислим живот
И више од живота
Закитим се бојом
Са његових неба
Па живим ли живим
Па живим ли живим

ЗАБОРАВЉЕНА ПУТАЊА

Мој отац и мати жању
                  жито на њиви
Снопове везују
И снопове од година
Седе под крстином
Причају и гасе жеђ
                  водом из крчага
Над њивом траве се
                  љуљају
И крпе трагове ћилиму
                  прошлости
Са асфалтног пута
                  деца их зову
И питају како да до њих дођу
Окрећу се мени и постављају
                  ми исто питање
Деца зову деду и бабу и питају
                  којим путем
                  до њих
до њиве доћи

РЕКА ОДЛАЗИ

Река одлази
Са њом теку песме
И живота много
Премного неба
Која измишљамо
                  свакодневно
У нади да одредимо ток
Свакој наредној реци
О којој знамо само

Да је река
Да има воде
И да одлази
Некуда далеко

БЕТОН

Говоримо
Он нас гута
Не говоримо
Ђутање му годи

Гомиламо се
На његовим
                        зубима
Вилице нам
                        пуцају
Његов се живот
Зове наш-а смрт

НА КРАЈУ ДАНА

На крају дана
                        стављам реч
Затварам врата
                        прозоре
И све што је
                        отворено
Звезде измишљам
                        и јата птица
Играм се са сунцем
                        са МАЛИМ СУНЦЕМ
Које је од дана
                        што пролази
Од свих дана
који ће доћи